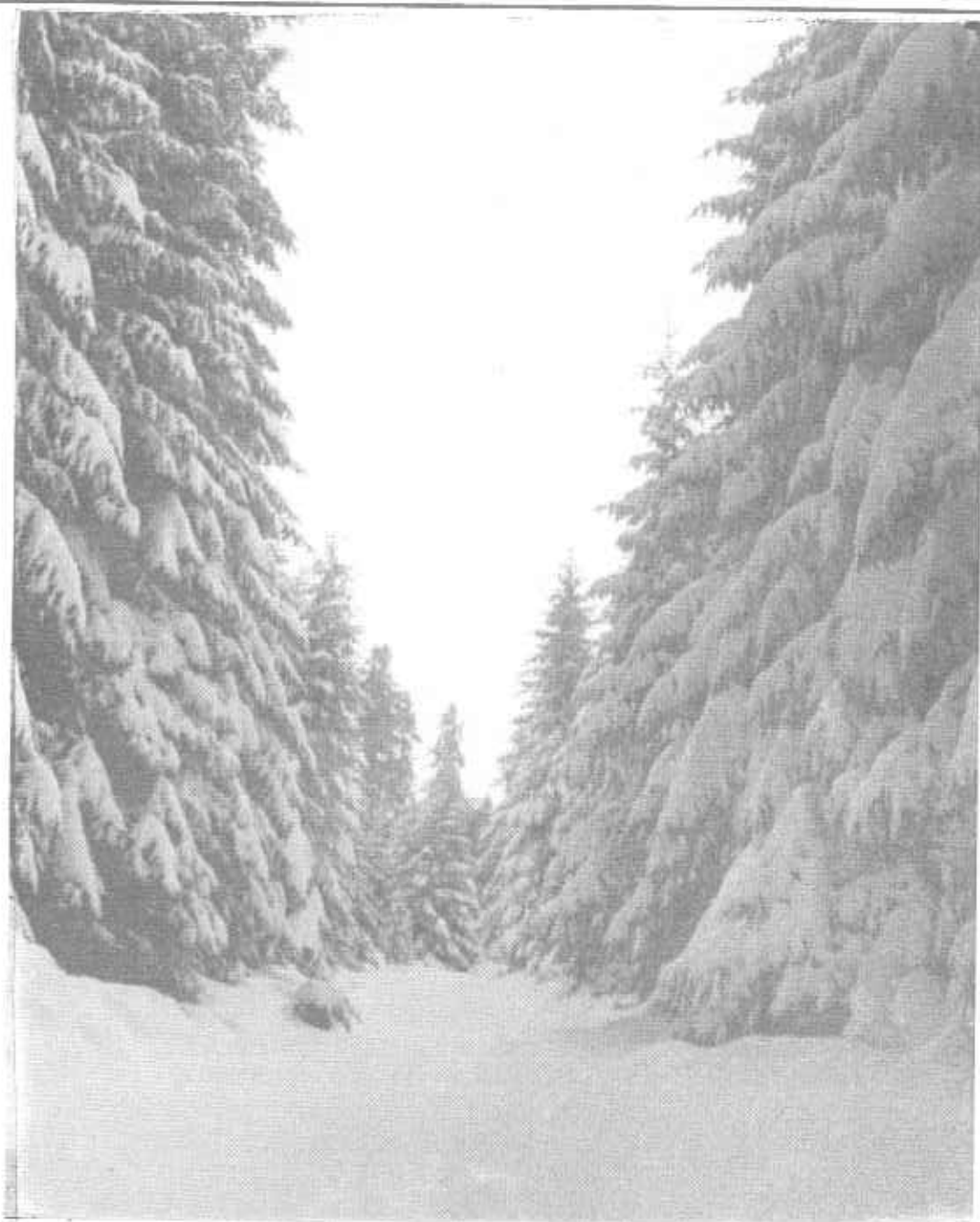

Alföldi
VI. évfolyam
4. szám
1997. november
Quimper

Confabulo

Pécsi Orvosi Kamara Egyszerű hallgatóinak lapja

JÖN A TÉL

A PÖTE hallgatóinak lapja

Főszerkesztő

Toth Gábor

Fetelés szerkesztő

Hudász Balázs

TB Főszerkesztő

Balogh Péter

TB Fetelés szerkesztő

Deák Péter

Szerkesztősegi tag

(szerkesztő)

Kelemen Ág, Tahin Tamás

Grafikai munkálatok

SIO

Fotográfiai munkálatok

Mihályz Anika

Szerkesztőség címe:

7624 Püsp., Szeged u. 12.

Diákrota, Confabula

Tel. (72) 324-129/1541

E-mail elérhetőség

toth.g

lego@pacs.pote.hu

Deák P.

ego@pacs.pote.hu

A beérkező cikkek

versék, felérek

megjelenésért nem

kezeskedünk

Megjelenik nagyjából

háromhatszor

1300 példányban

Nyomdaipari munkálatok

Egyleti Nyomda

(Bocsi saba)

Jön a tél

Kedveseink!

Ímhol megint hirtelen megjelent a CONFABULA-újságcsoda, ismét, újra, hurrá, folytassam?

Ez már nem a nyári naptejeztatta, pirító napsütéses, hűvös-zellő-gyereidei időjárás, ami járja felénk. És hiányzik is. Őszintén. Mostanában inkább ködösesek, borongósak, hidegek, és nagyon sötétek lettek az esték, az emberek. Nocsak. Hát JÖN A TÉL. Ugy szalad az idő mintha kergetnék a tatárok. Előkerülnek a bundás cipők, télikabátok, sálak, sapaszok, kiéleztetjük a korikat, siléceket, aztán uccuneki tundrabugyit elő. Lassan kezdetünk morfondírozni szeretteink karácsonyi ajándékán, a Mikulás is lassan itt toporog az ajtó előtt, miből megyünk sitáborba, és hogy felemlegessünk valami kellemest is: idestova kezdődhet a sorban állás a chipkártya-tácsszkrinek előtt, harc a vizsgaidőpontokör. Hogy lehessen izzadni szeretetünnep környékén fehér blúzba, öltönybe.

Közbe meg azért ám élünk itten, van közélet, hiszen tele van fórummal minden, volt bál is (legközelebb többet írunk), ott voltunk gyerekek, rohadt drága volt minden a büfé, a koftelbár, merugye mulassz medikus apám, előkerültek a kabát alóli üvegek, ocsóbb, azért lehetett néha táncolni, ha egy pár emberi félrelökte, de jó volt, őszintén, ne aggódjatok, csak a láng már régen ugye egy kicsit lejjebb tekerődött. Meg az igény szint is. Így tehát felhőtlen szórakozással lett, ha nem is rémlik tisztán már így utólag minden.

Hamár meg a közélet, akkor szóljunk róla: volt hőkválasztás, egyetemi napok, meg balhé a HuMSIRC-nál, végre kis muri,

dorzsólgetik a kezeiket a pletykára csepek. Se vége, se hossza.

Egyébként láttatok a szivárványokat. Egyszerre kettő, át a horizonton, ilyet amúgy én még soha, őszintén. A bál napján volt, hihetetlen ragyogó fény vont a jakabhegy felől a várost, mentem a kürtüncán le, de a állítólag a Diákról is hasonló örületes volt, ijesztő. Aloriháborúsán sárga égen az egész. Na azért ne ijedjétek meg, talán még nincs ilyen közel ennek a felbolydult világnak a vége. Igaz Irak nem engedi be az ENSZ megfigyelőket, ki tudja miket fabrikálnak ott a kis gyárakba, egy jó kis atomos tüzsdramia az kéne, bepótolná a szokásos péntek esti izgalmat, mer dzsoki is inkább föbelötte magát vagy pontosan nem is tudom, de még én is gondolkozok néha, csak úgy őszintén, nézem társaim, akiknél bizony hozzám hasonlóan nem mindig vannak otthon, és irigylem őket álmaikér, vágyaikér, megvalósult mikrowelle vételükör, ilyenek. És mindemellett irigylem magamat is, hihetetlen, mert pontosan tudom, hogy nekem most jó és most a legjobb, vége lesz, furcsa. Őszintén.

Busongunk itt rendületlen, tán igazatok van, nem kéne mindig, ugyanott, ugyanitt, ugyanigy. Akkor gyertek taszítások már le a trónról, azt hiszem, elég könnyen meghátrálnánk, mert ostoba érzés este tízkor félföldal üressel álldogálni nullóttel, kiégve, másnap reggel meg irány a nyomda a készuccal. A magad öröme, evék óta.

Szóval, ha akarjátok, van itt minden, még a természet fejet is igába hajtjuk, ha kell. Legyen ez a végszó, hiszen majd minden jobbra fordul!

100% szerkesztőség

Alkotóvéri medikák, medikusok figyelem!

A CONFABULA továbbra is nagy szeretettel és érdeklődéssel várja cikkeiteket, véleményeiteket, fényképeiteket, rajzaitokat stb. Egyetlen kérésünk, hogy amennyiben lehetséges, irasbeli munkálatokat lemezen hozzátok el számunkra, mert annyira megkönnyítjük ezzel a dolgot, hogy azt talán el sem tudjátok képzelni.

Műveiteket a CONFABULA szerkesztőségébe, vagy a diákrodara (Emeleti Tomb II. emelet, fehér lifttel szemben) adjátok le legyetek szivesek. Ha épp nem lennénk itt, akkor Mária kedves (titkárnő) majd biztonságba helyezi a dicskéteket, amit természetesen használat után azonnal visszakaptok.

Talán mondanunk sem kell, hogy gyertek gyorsan minél többen, akik újság szerkesztésben érdekeltek vagytok, hozzátok ötleteket, rovatokat, magatokat, barátokat, barátinóket. Jelenkezni ugyanott lehet mint feljebb, de bárki személyesen is megkereshet minket a 'B' koliban, aztán jól megdumáljuk. Rövid idő alatt bejöhettek a dolgokba, és akkor talán meg jövőre is lesz pár CONFABULA.

Köszö

a szerk

Megtörtént a Hallgatói Önkormányzat tisztviselőinek megválasztása. A címekre több jelentkező volt, mint ahogy azt az előző években megszoktuk. Sokan ezt az egyetemünkön megélenkült közélet számlájára írták, mások viszont egyszerűen a posztokkal járó havi juttatás ösztönző erejében látták a pályázók számának megnövekedését.

A választmány meghallgatta Zóber Tamás beszámolóját az Oktatási Centrumban folyó munkálatokról. Fény derült arra is, hogy mindenkinek, aki Chipkátyával rendelkezik, annak a

Ezután Mihácz Attila által vezetett fotolabor, ill. a Bánánvetélkedő támogatásának a kérdése került napirendre. Mind a két pályázat pozitív elbírálásban részesült.

Az ülésen meghallgathattuk Garamvölgyi Zoltánt, aki az EMSA POTÉ-s kapcsolata. (Bővebb információt a szervezetről a tizedik oldalunkon találhattok.)

Szó volt még az Angol Program diákönkormányzatával való együttműködésről is. A megbeszélések szerint minden HÖK ülésen jelen lesz egy Angol Programos hallgató, és az ő üléseiken pedig egy magyar hallgató. Egyébként ez az idei volt az első gólyabál, ahová a Program gólyái megkapták az ingyen belépőjüket. Az angolok külön kérése volt még az ülésen, hogyha bármilyen plakátot teszünk ki, ami őket is érintheti azt lássuk el angol nyelvű felirattal. A két diákönkormányzat együttműködése ezek után akadályok nélkül bontakozhat ki. Az ülésen más érdekleges nem történt.

-informér-

HÖKÖLÉS

A választás nyertesei:

Vármagy Ákos elnök

Róka Antal gazdasági elnök.

Szabó Imre oktatási elnök.

Mihácz Attila külügyi elnök.

Hodosi Balázs tájékoztatási elnök.

Tóth Gábor Confabula főszerkesztő:

"nem jár havi juttatással, nem is ösztönöz túl sok embert..."

Peitl Szilárd diákirodavezető

Az ülésen sor került az idei HÖK díjak átadására, amit Dr. Vétes Marietta oktatási dékánhelyettes és Ferenczy József gazdasági igazgató nyertek el, ahogy azt az előző számunkban megírtuk.

CompuWorx E-mail címet biztosít, a tervek szerint a login neveket és a password-öket a diákírodán tudhatjátok meg.

Az 1997. XI. 6-án tartott választmányi ülés Molnár Gyula HuMSIRC elnök beszámolójával kezdődött. Gyula rövid beszámolójának talán "A HuMSIRC története megalakulásától - napjainkig" címet adhatnánk. Miután legjobb képessége szerint Gyula válaszolt a választmány kérdéseire, meghallgatta a kommentárokat, a HÖK választmány úgy döntött, hogy amíg az egyesület nem rendelkezik legitim vezetővel, addig befagyaszta a szervezet támogatását.

Itt van az ősz, itt van megen... s itt az ideje a legújabb Confabula megjelenésének is. Már biztosan nagyon izgatottak vagytok, s azt kérditek magatoktól naponta számtalanszor: vajh, mit ír majd a legújabb Confabula? Lesz-e benne sok-sok érdekes, ami Engem érdekel? Vagy nem?

Na jó. Inkább nem veszem itten cinikusra a figurát, hanem kibököm, mi bőki. Már immár egy ideje végezvén szép Egyetemünkön dolgozni kezdtem csaknem egy éve. Eleinte gyakrabban, majd egyre ritkábban járogattam le a diákírodára, míg jószerivel teljesen el nem maradtam. Ez persze rossz, de megvan a jó oldala is (öröm az örömben), hisz boldog tudatlanságban élhettem a Confabula sorsát illetően. Mivel alapjaimban véve optimista vagyok - ráadásul naivitásig - azt gondoltam, a régiak helyét újak veszik át a szerkesztőségben, és a Confabula tovább szépül, míg aztán végül már nagyon szép nem lesz.

Aztán elérkezett a nemzetközi Mária-nap, mi pedig leballagtunk az irodára, hogy megemlékezzünk aranyhajú Máriánkról, megfelelő mennyiségű csokival lássuk el (quantum satis), és bezsebeljük a csokiért járó puzsikát. Ekkor történt az is, hogy átnéztem a szerkesztőségbe és ottan

Kesergő

találkoztam a Balival, aki éppen szerkesztette az újságot. Meg is kérdeztem, miért van letörve, mire mindjárt ki is derült, hogy tök egyedül kénytelen mindent csinálni, mert a Tégé mostan Ljubijanában van éppen, és így a távolságból is kifolyólag egyszerűen nem bír résztvenni. Ez ugyebár érthető.

Erre mondta is nekem mindjárt reménykedve, hogy az együtt töltött szép napok emlékére igazán írhatnék valamit, hogy ő meg jól megszerkeszthesse, mert imi is, meg szerkeszteni is úgy hogy az ember mindézt az egyetem végzése közben jökedvében teszi, az nem megy. Ez is érthető ugyebár, mert ha valaki nagyon elfoglalt, és ilyen sok dolga van egyszerre, akkor valami biztosan elmarad. Vagy az egyetem, vagy az újság, vagy a jökedv, vagy esetleg több is együtt. De erre jobb nem is gondolni. Ti se most kezdjétek el (a rá gondolatot)!

Persze, ha mégis belegondolunk, nem is volna nagy baj, ha az újság elmaradna. Meghözö azért, mert a kevés mellette szóló dolog mellett (ti:

hatodik évfolyamával a legnagyobb múltra visszatekintő egyetemi lap, valamint, hogy többé-kevésbé rendszeresen, de inkább rendszertelenül, ingyen kaptok valamit, amivel aztán ki lehet bélelni a szemeteskukát az albiban, vagy a kollégiumi szobában) eléggé nyomós érvek szólnak ellene (pl.: nagyon elenyésző azoknak a száma, akiket érdekel annyira, hogy tegyenek is érte, s így kevés ember játéka, akik viszont ebbe a játékba igencsak bele tudnak fáradni. Ráadásul az egyetemnek még pénzébe is kerül).

Nem is ragoznom tovább, mert ez a veleje. Kevesen írtok, még kevesebben szerkesztenek ketten a fiúk. Biztosan más lenne a helyzet, ha pénzt lehetne kapni az elvégzett munkáért, mert manapság kérem mindennek ára van, hiszen a pénz beszél, a kutya meg ugat, ráadásul jól tudjuk mindannyian, hogy Krisztus koporsóját sem őrizték ingyen! Így is van skacok! Halál az ingyenmunkára! S hogy ezzel az ingyenes dolgoknak is vége szakad? Szólávi, több is vészett Mohácsnál! Majd jól nézek tévét, aztán meg lemegyek a bokaccsóba a frankó bézbólsapómmal azon a jóféle fejemen! Ennyi. Csapó!

peitl

A "Gondolatok" folytatása

"Tisztelt Főszerkesztő Úr!

A "CONFABULA" VI. évfolyamának 3. számában "Gondolatok" cím alatt írás jelent meg, mely a Humán Anatómiai Intézet oktatási tevékenységét érintette. A "hallgattassék meg a másik fél is" elvére hivatkozva kérem, hogy reflexióimnak szíveskedjék a "CONFABULA" hasábjai között teret biztosítani.

Üdvözlettel

Dr. Sétáló György
egyelemi tanár
intézetigazgató"

Tisztelt ifjú kolléga, kedves Szabi!

Vizsgatapasztalatai alapján született "gondolatai", melyeket a Confabula VI. évfolyamának 3. számában az olvasókkal megosztott, érintik a Humán Anatómiai Intézetet. A "személyes érintettség" jogán néhány gondolatomat én is hozzáfűzöm az Önéhez, ketten minden bizonnyal teljesebb képet tárunk az olvasók elé.

Bevezetőként egyezzünk meg abban, hogy az oktatás, beleértve a vizsgát is, közös feladata az oktatóknak és a hallgatóknak. Az eredményesebb oktatásért tehát mindket félnek jobban kell tennie a maga dolgát. Az Ön gondolatai csak az oktatók teendőire hívják fel a figyelmet, és ez így nem felel meg a "fair play" szabályainak.

"Az Anatómiai Intézetben követett vizsgáztatási módszerekről" ugyan nem fejt ki a véleményét, a szöveg-környezetből azonban kitűnik, hogy azzal nagyon elégedetlen. Ezt támasztja alá "az évente és rendszeresen keletkező 30-40 évhalasztó, évismétő"-re, a gyakorlatvezetőktől is eredő szívatásokra, a vizsgáztatók különböző értékítéletére alapozott egyenlőtlen elbírálásra, az objektivitás hiányára történő utalása. Egyetértek Önnel abban, hogy oktatásunk, következésképpen vizsgáztatásunk sem tökéletes, annál is inkább, mert ilyen nem létezik. Szeretném azonban elhítni Önnek, és valamennyi olvasóval, hogy

állandó a minél jobb oktatás és vizsgáztatás irányába lörekvő igyekezetünk.

Méltányolom visszafogottságát, amit azonban érezhetően csak azért erőltetett magára, mert úgy érzi, hiányában van a "kellő objektivitás"-nak.

Jobbitó szándék cseng ki sorából, ha a szándékon nem is sikerül túllépnie. A jobbitó szándék vezet a Humán Anatómiai Intézet oktatóit is. Ennek az igyekezetnek eredményeként alakult ki a tárgyunkat felőlelő három szemeszter gondosan kiegyensúlyozott, más diszciplínák érdekeit is szem előtt tartó oktatási menete, melynek követésével a rendszeresen tanulók a kollókviumokra és a szigorlatra időarányos megterheléssel felkészülhetnek. Ennek jegyében intenzív hagyományosan gyakorlataink tematikája és menete. Ezért ellenőrizzük szigorúan a gyakorlatok látogatását. Ezért vezette be az intézet a "nyitott boncterem" intézményét. Ezért modernizáljuk folyamatosan a szövettani metszet-sorozatokat, ezért szereztünk be kiváló képminőséget adó mikroszkópokat, vezetünk be huszadik század végéhez mérő szövettani demonstrációs lehetőségeket, leremtünk egészség-védő tetemtárolási feltételeket, újítjuk fel a boncterem szellőztető berendezését. Ezért igyekszik az oktatógárda az előadásokon a kikerülhetetlenül elévülő tankönyvi adatokat újjal kiegészíteni, a képi megjelenítés modern eszközeinek felhasználásával készített ábraanyagot bemutatni. Látszik-e az igyekezetünk? Úgy gondolom, sokan látják. Lehet azonban, hogy akinek nem sikerült az anatómia vizsgáit letenni, az kevésbé látja, vagy indulatai nem engedik látni.

Meggyőződésünk, hogy nem mondhatunk le a gyakorlati vizsgával egybekötött szóbeli elméleti vizsgáról. Az orvos ugyanis a panaszával hozzá forduló beteggel nem úriap kitöltésével kérdegeti, nyugtatgálja, hanem világos, félre nem érthető kerek mondatokkal, közvetlen emberi szóval. Ennek gyakorlására alkalmat kell biztosítani az egyetemi tanulmányok ideje alatt. Nem hisszük, hogy tökéletesen, hibátlanul csinálunk mindent, de igyekszünk egyre jobban tenni a dolgunkat. Ezért vezetjük be a "minimumvizsgát", ami azért eléggé objektív. Ezért csökkentettük, és a

jövőben tovább csökkentjük a szigorlati elméleti kérdések számát, ezért húzzák újabban a metszeteket a szigorlatozók, ezért szűnt meg a szigorlatokon a boncolás, és akár elhiszi, akár nem, ezért nem egyetlen vizsgáztató tartja az összes szigorlatot a közel 300 hallgató számára, ami a jelenlegi gyakorlat szerint 420-440 vizsgaalkalmat jelent a szigorlati időszakban. Úgy hisszük, egyetlen vizsgáztató nem képes 45 napon keresztül, napi 5-6 óra időtartamban egyformán odafigyelni, türelmes lenni, megítélni.

Engedje meg, hogy felvetett gondolatainak továbbgondolását néhány adat közzétételével segítsem:

1) Az 1996-97 tanév magyaryelvű II. évfolyama 2. félévének hivatalos névsorába felvett, óralátogatásra kötelezett hallgatók száma 204 fő volt.

2) Első szigorlatán eredménytelen volt 96 hallgató, az évfolyam 47%-a. Közülük 35 hallgató, az évfolyam 17%-a, már azon a minimumteszten sikertelenül szerepelt, melynek kérdéseivel egy egész éven át ismerkedhetett (volna), melynek egyszavas, egymondatos válaszait előre kidolgozhatta (volna). Ezen 35 hallgató közül 9 a további alkalmakkor sem tudott elfogadható minimumtesztet kitölteni.

3) Igaz, hogy az 1996-97. tanév végén a 204 fős évfolyamból 40 hallgatónak, az évfolyam 19.5%-ának nem volt sikeres anatómia szigorlata. Ennek a nagy számnak a helyes értelmezéséhez azonban tudni kell, hogy elégtelen anatómia szigorlattal "csak" 29 hallgató, az évfolyam 14.2%-a zárta a tanévet, a többi 11 hallgató, egy fél tanulmányi csoport, egyetlen alkalommal sem kísérelte meg letenni anatómia szigorlatát. A 29 elégtelenre értékelt szigorlatozó közül is tíz csak egyszer, kilenc csak kétszer élt szigorlatozási lehetőségeivel. Tehát összesen tíz hallgató, az évfolyam 5%-a maradt le az Anatómiai Intézet "hibájából", összesen tíz hallgató telicsítményét értékeltük ugyanis a lehetséges összes vizsgaalkalommal elégtelenre. Ezek az adatok azt jelenthetik, hogy a többi lemaradt hallgató más tantárgyak vizsgáin sem felelt meg a minimális elvárásoknak, vagy elfaktikázta magát.

Ha így van, akkor ez tanulmányi munkájukkal kapcsolatosan további gondolatokat ébreszt.

4) A szigorlatokat az intézet öt vezető oktatója tartotta, valamennyien 30-40 év oktatási tapasztalattal rendelkeznek. Az öt vizsgáztatónál letett első szigorlatokon az elégtelen vizsgaeredmény 39-43% között ingadozott. Úgy vélem, hogy ez nem utal kirelvő különbségekre a megítélés terén.

5) Nagyon ritka, technikai okok miatt megoldhatatlan esetektől eltekintve, az eredménytelenül vizsgázó hallgatók minden megismételt vizsgájukat más vizsgáztatónál tehetik le. Azokat a vizsgatelésítményeket, melyeket valamennyi vizsgáztató elégtelenre értékelt, már-már objektív mércével mért elégtelen felkészültségnek lehet tekinteni.

A Humán Anatómiai Intézet oktatói évről-évre levonják az előző év oktatási és vizsgatapasztalatait, és ennek során nagyra értékelik a hallgatói feed-back paramétereit. Az utóbbi években a szigorló évüket elkezdő hallgatók szavazatai alapján felállított

rangsorban 3-4 oktálónk rendszeresen a legjobbnak tartott 9 oktáló közé kerül. Kicsi, de folyamatos lépésekkel igyekszünk csökkenteni a kérdésfeltevésben rejlő szubjektívitas lehetőségét, csökkenteni a szigorlat időtartamát és ezzel a hallgatók fizikai és psychés megterhelését. Ugyanakkor nem áll szándékunkban a követelményszint csökkentése. Úgy véljük, hogy ezzel nem szolgálunk az orvoscépzés ügyét és a jövőendő orvoskollégák valós érdekeit sem.

A fentiek alapján az a véleményünk, hogy az elégtelen vizsgatelésítmények mögött meghatározó mértékben az érintett hallgatók elégtelen felkészültsége rejtezik. Ennek legjelentősebb okát ezen hallgatók nem megfelelő tanulmányi munkájában látjuk. Ez alatt az előadásokról való rendszeres távolmaradást, a tanulmányi és vizsgaszabályzat alapján még éppen tolerálható számú gyakorlatmulasztási lehetőség maradéktalan kihasználását, az egyetemi intézmények által nyújtott tanulási lehetőségek elutasítását, a nem rendszeres tanulást értjük. Egy, az objektivitásra törekvő hallgató tollából származó írásban szívesen olvastam

voima arról is, hogy a sikeres felkészülést akadályozó tanulmányi fegyelmélet-lenség megjavítására mit javasol hallgatótársainak.

Dr. Sétáló György
egyetemi tanár
intézetigazgató
Humán Anatómiai Intézet

Először is elnézést szeretnék kérni az Anatómiai Intézet oktatóitól, ha talán feltehetően cikkem alapján amlékeztök magukat. Cikkemben mindössze az oktatók és a hallgatók közti bizalom hiányára kívántam felhívni a figyelmet, nem áll szándékomban vádaskodni. Úgy gondolom, hogy Sétáló Professzor Úr írásához hasonló levélletartalom tartózkodni közelebbre nagy szükség volna.

Szabó

NYÍLT LEVÉL

Ollmann Anasztázia
III. évf. orvostanhallgató
POTE

Pécs, 1997. november 6.

Kedves Anasztázia!

Sokáig gondolkodtam azon, milyen műfaji keretek között reflektálhatnék "Az angol tündöklése és bukása" c. cikkére, (CONFABULA 1997, 3. SZÁM, 5. lap) míg végül a nyílt levél mellett döntöttem. E műfaj egyik jellegzetessége az, hogy miközben a felszínen igyekszik személyes hangvételű lenni és látszólag a címzettnek szól, a mélyben ennél ambiciózusabb. Jelenségeket céloz meg és címzettjeinek remélt száma lényegesen meghaladja az egy főt.

Hadd kezdjem a címválasztással. Cikkének címe igazán jól hangzik. Legtöbb irányzat, legyen az filozófia, ideológia vagy más hasonló hiábavalóság, eleinte tündöklék, azután vegetál meg egy kis ideig, majd elbukik.

Egyszerű lenne azt mondani, hogy ez így van az angol nyelv szerepével kapcsolatban is és akkor itt abba is hagyhatnánk. Ez azonban - legalább is véleményem szerint - nem így van. Tudom, hogy a látszat ez ellen szól és már hallani vélem az ellenérvek sorát. Tény, hogy az angol nyelv szerepét illetően (mármint a POTE-re történő felvételivel összefüggő szerepét illetően) az elmúlt időszakban lényegi változás következett be. Ennek magyarázatára - terjedelmi okok miatt - nem szeretnék vállalkozni. Ide kívánczik viszont az hogy - legjobb tudomásom szerint - átmeneti intézkedésről van szó.

Cikkének további pontjai különféle érzelmekeket váltottak ki belőlem: egyfelől csodálkozást és szomorúságot, másfelől megértést és örömet.

Megértem és jogosnak tartom felháborodását a feltételek hirtelen változásán. Önnel ellentétben azonban számomra nem egyértelmű, hogy a felvételre jelentkezők száma miért csappant meg. Azt készséggel elismerem, hogy időben ez az ún. "nyelvi követelmény" bevezetése után történt.

Ebből azonban még nem következik, hogy a két esemény között oksági összefüggés van. Hallottam olyan véleményt is, hogy a Bokros-program részeként egyetemünk számára kilitásba helyezett null-perspektíva elrettentő ereje messze felülmúlta az angol nyelvi követelmény bevezetése által esetleg okozott átmeneti feszültségek hatását.

Elszomorított viszont, hogy cikkével olyan látszatot keltett, mintha az ún. angol olvasott szövegértési belépő vizsga valaha is kötelező lett volna. Ez sohasem volt így, mindössze alternatív megoldást kínált az egyéb nyelvtudást igazoló dokumentumok mellett (állami nyelvvizsga, Cambridge, TOEFL, stb.) Népszerűségét - megítélésem szerint - annak köszönhetette, hogy a felsoroltak közül a legolcsóbb volt és kizárólag a követelmény (tehát az olvasott szövegértés) vizsgálatára szorítkozott. Az egyetem akkori vezetése - más egyetemekhez hasonlóan - kötelezőként előírhatta volna a sokkal több készsége vizsgáló egyéb vizsgákat is, mint ahogyan ezt néhány más magyar egyetem meg is tette. Ehelyett a követelmény teljesítésének a lehető

legszeleesebb skálája volt elfogadott. (Őnnek is itt volna lehetősége pl. állami nyelvvizsga-bizonyítványt szerezni.)

Nem kevésbé szomorított el az a megfogalmazása sem, mely szerint az "intézet ... közel 60.000 - forintot húzott ki közvetve a család zsebéből". Hálás vagyok azért, hogy az említett összegről végül is kiderült, hogy nyelviskolai tandíjra fordította, valamint azért, hogy a "közvetve" szócskával némileg tompította intézetünk tettének nem éppen hízogó megítélését. Így néhány erősen vizuális típusú embertársunk talán mégsem vizualizálja profi zsebmetszőként az egyetem egy munkatársát. Ez már csak azért sem lenne igazságos, mert a tanulmányi követelményeket az intézet csak alkalmazza, de maga a döntés a Oktatási Állandó Bizottság illetve az Egyetemi Tanács kezében van. E testületek célja pedig leginkább esetben sem az, amire Ön kissé talán sértő módon utalt. Még szomorúbb lettem akkor, amikor cikkében valami homályos 1000 Ft-ról olvastam, amelyet "minden jelentkezőnek be kellett fizetni". Erről én nem tudok. Szerintem csak a vizsgázók fizették be vizsgadíj fejében. (Legyen szabad hozzátenni, hogy az állami nyelvvizsga díja ennek duplája majd később többszöröse volt.)

Örömmel jelenthetem viszont, hogy a kurzuson résztvevő felvételizők

többsége - a vizsga eredményétől függetlenül is - elegendett volt a kurzussal. (Erről szívesen mutatok Önnek írásos bizonyítékokat, ha kívánja.)

Örömmel olvastam a nyelvtanár-
rok anyagi helyzete iránti fokozott érdeklődéséről is, bár úgy gondolom, hogy félreértett valamit, amikor az ezzel kapcsolatos információt szerezte. A vizsgadíjak az intézeti bevétel részét képezték, amelynek a felhasználása az intézeti szükségleteknek megfelelően történt, de csakis a szokásos keretek között, tehát jutott belőle a nyelvtanár konferenciákra való részvételére éppen úgy mint az Ön által is drágának tartott fénymásoló papírra, nyomdafestékre és hasonlókra.

Csodálkoznék ha komolyan gondolná, hogy két és fél - három év alatt nem lehet elérni egy nyelvben az olvasott szövegértés szintjét. (A pontosság kedvéért itt kell azt is megemlítenem, hogy az egyetem pontosan négy évvel a bevezetés előtt küldött írásbeli tájékoztatót az ország valamennyi középiskolájába). Ugyancsak csodálkoznék, ha tényleg úgy éreznék, hogy kárára vált a "szombatonként, tanítás után esténként és nyári szünetekben" történő angol nyelvtanulás. Az is meglepne, ha "az érettségire és felvételre készüléssel" a nyelvtanulást valóban a

szándékos kitolás kategóriájába sorolná... Vagy ha az erre fordított erőfeszítések jellemzésére tényleg az "értelmetlen órák, sárba dobott pénz" kifejezéseket tartaná legmegfelelőbbnek. Csodálkoznék azon is, ha egy egyhetes összegző nyelvi kurzus hatékonyságát tényleg az ott megoldott tesztek számával kíváná érzékelteni. Csodálkozik a csodálkozásán is: Csakugyan értetlenül áll az előtt a jelenség előtt, hogy az orvosi egyetemen "egyes tárgyakból a legajánlottabb könyv angol nyelvű volt"? Teljesen kizártnak tartja, hogy ennek esetleg nem az oktatók lustasága, vagy "a film, fénymásolás vagy nyomdafesték drágasága" az oka, hanem valami egészen más? Lehet, hogy az angol nyelv használata a medicinában nem is a POTE hallgatóinak életét van hivatva megkeseríteni?

Hadd fejezzem be azzal a gondolattal, hogy e nyílt levélben arra vállalkoztam, hogy néhány kérdésére megpróbáljak választ keresni, de - elmentében az Ön záró sorainak implikációjával - reményeim szerint nem csak magamnak.

Tisztelettel üdvözlé:

Rébék-Nagy Gábor
az Idegennyelvi Intézet vezetője

Sítábor

a POTE DSK szervezésében

Időpont: 1998. január 31-február 07

Helyszín: Bovec, Szlovénia legmagasabban fekvő településénél (2200m). Három ülészetes franciaágy, egy tányéros, egy kabinos felvonó szolgálja a stelnvágyók kényelmét.

Elhelyezés: 8db háromágyas
2db negyágyas
1db ölágyas apartmanban

Élekezés: önelátó, főzés lehetősége biztosított

Részvételi díj (szállás, ételtől helyi díj sítábori):

POTE hallgatóknak: 290 DM

POTE dolgozóknak: 310 DM

A sítábori kombinált, ami két nap síelési lehetőséget biztosít Arnoldsteinben (Ausztria), Sella Neveabari és Tarvisiobari (Olaszország).

Utazás: autóbusszal, melynek költsége 5500-6000 Ft. Biztosítás kötelező: 1440 Ft.

Kezdő és haladó szintű síoktatás, melyet az ár magában foglal.

Jelentkezés: Farkas György testnevelőnél telefonon: 2030 mellék, vagy személyesen a POTE tornacsarnokban.

Jelentkezési határidő: november vége.

VICCC...

Jézus Krisztus egy napon leszáll a földre. Fáradtan böklészik a néptelen utcákon a nagy utazás után, amikor egyszer csak észrevesz egy guberáló koldust. Elcsigázva lép oda hozzá:

- Szervusz, ember, messziről jövök, nem tudnál juttatni valami étket számomra?

Szakadt barátunk benyúl a kukába, kihúz egy darab száraz kenyert:

- Tessék, egyél.

Jézus: gyorsan lenyomja a falatot, majd újra megszólal.

- Ne haragudj, de szomjas is vagyok, nem tudnál megszálni?

Barátunk ismét a szemétesben kutat, aztán egy fél üveg sört ad Krisztusunknak, aki már hálásan pislog. Ekkor a koldus előhúzza egy füves cigit, elkezd szívní, majd két slukk után szó nélkül nyújtja át a Megváltónak. Az mohón a szájába veszi, szemében a meghatottság könnyeivel, aztán megszólal:

- Barátom, te annyit jót tettél velem, hát elárulom neked, hogy én vagyok Jézus Krisztus.

Mire a koldus kaján vigyorral:

- Jó anyag, mi?!

Közérdekű!!!

Első-, másod-, és harmadévesek nagyon figyeljete!

A december-januári vizsgaidőszakban már mindnyájan a chipkártyákkal jelentkezhettek az izgalmasnál izgalmasabb számonkérésekre. Aki nem tudná pontosan, hogy működik a touchscreen-rendszer (esetleg pár darab elsős ifjúról lehet szó), az nyugodt lélekkel érdeklődjön a diákirodán vagy a Tanulmányi Osztályon, esetleg felsőbbévesektől, akik majd kézséggel segítenek.

Aztán pedig HAJRÁ!!!

HuMSIRC Közgyűlés

Igen, lezajlott az idei első HuMSIRC közgyűlés. Nem is akarhogyán. Ezt sokan már tudjuk, de talán lóbben még nem. Hogy ez az íromány ne legyen érdektelen azok számára sem, akik nem voltak ott, szeretném röviden vázolni, hogy hogyan is zajlott le ez a november 4-én megrendezett ülés, majd néhány gondolatot fűzni a kialakult helyzethez.

A gyűlés kezdete már eleve szokatlan volt és eltért minden eddigőtől abban, hogy az I. előadó zsongott az egybegyűltek nagy száma miatt. Megérkezett az országos egyesület Ellenőrző Bizottsága is, melynek felállítására 3 év óta az idén először, két héttel ezelőtt került sor, egy rendkívüli országos közgyűlésen. A Bizottság önsí aktivitással vett részt a szinte első percekben kialakuló vitában. Ezt a 4 tagú Ellenőrző Testületet (továbbiakban ET) a négy magyarországi orvostudományi egyetem egy-egy delegált hallgatója alkotja, megbízatásuk egy évre szól. Minket, Pécsset, Szigeti András képviseli a másodévről. Ezen szerv feladata az, hogy felügyelje az egész egyesület törvényszerű működését és felhívja a figyelmét minden vezetőségi tagnak a jogszabályok betartására.

Ezen kis kitérő után ismét a történekről. Az ülés levezető elnöke rövid huzavona után Szigeti András lett, a debreceni ET tag javaslatára. Ezek után ő próbálta meg kézben tartani azt az egyre élesebb vitát, mely mintegy másfél órán keresztül tartott, s amelynek a végén az egybegyűlteknek anélkül kellett távozniuk, hogy bármilyen döntés, választási eredmény született volna. A vita témája a következő volt. Vajon mennyi valószínű tagja van az egyesületnek? Ha vannak ilyenek, akkor azok hol és mikor sikerült belépniük? Vajon azok, akik Gyulánál, az egyesület elnökénél jelentkeztek és nem Mánánál, a Diákirodán, tagoknak tekinthetők? Kizárja-e a lehetőségét a plakáton meghirdetett és hétfő délután 2 óráig lehetséges Diákirodai jelentkezés annak, hogy a hallgatóság az egyesület vezetőségénél jelentkezzen? Na, és persze mikor történtek a feliratkozások? Sem azok belépésének időpontját, akik Gyula névsorában szerepeltek, sem azokat, akik a diákirodai papíron voltak felírva, bizonyítani, meghatározni nem lehetett. Itt szeretném azt az észrevételeft tenni, hogy abban az esetben nyilvánvaló lett volna legalább az egyik beléptetési mód tisztasága, hogyha a diákirodai tagfelvételt bizonyító papír nem tűnik el

érthetetlen módon hétfő délután az egyesület összes tagjának szeme elől, majd csak kedden reggel kerül elő ismét.

A tagkérdéssel kapcsolatos egyre elkeseredettebbé váló szópárbaj Molnár Gyula és szinte azt mondhatnám, a többi ember között zajlott. Mivel az egyesület országos Alapszabályzata a tagfelvétel módjáról részletesen nem rendelkezik, és az ezzel kapcsolatos kérdések újra és újra előkerülnek a négy egyetem közös ülésein is, a vita eredménytelenül zárult. Az ülés feloszlása után ottmaradt néhány tag és a vezetőség végül úgy döntött, hogy lehetőleg még két héten belül, az ET jelenlétében, nyilvános tagfelvétel után, egy következő közgyűlésen folynak majd le a választások, immár legitimi tagsággal.

Azok számára, akik esetleg elsöre nem látják ennek az egész esetnek a lényegét, szeretném leírni, hogy már az összejövetel kezdetén nyílt

lírok volt az, hogy a csata az elnökségért folyik. Két elnökjelölt volt, az egyik Varga Szilárd, negyedéves, a másik a korábbi elnök, Molnár Gyula. Nagyon meg tudom érteni azoknak a hallgatóknak a véleményét, akik látva ezt, vagy hallva a történeket neheztelnek Gyulára azért, mert ennyire makacsul ragaszkodott az álláspontjához.

Az ő számukra - és persze mindazoknak, akiknek fontos valamennyire ennek az egyesületnek a jövője - szeretném leírni azt, ahogy én látom a mostanra kialakult helyzetet. Azért merem valamennyire bennfentesnek érezni magam a témában, mert immár negyedik éve veszek részt a MOE munkájában, az utóbbi két évben nemzetközi szinten is képviselem az egyesületet, mint cseregyakorlat felelős. Emellett, mint POTÉ-s, a munkám a pécsiek között végezve, évek óta részese vagyok az ott folyó eseményeknek, annak ellenére, hogy mint országos bizottsági tag, semmiféle tisztséget nem viselek a PHB-n belül.

En úgy látom, hogy az, amiért Gyula küzdött és küzd most is, nemcsak a saját egyesületének a jövője, de az országos szervezet sorsa is. Nagy dolognak tartom, hogy a PHB-n belül elindított egy olyan kezdeményezést, amilyenre eddig még nem volt példa az egész MOE életében. Összefogva egy maroknyi embert, Komlósi Katalin segítségével szerveznek egy tréningcsoportot, akik alkohol, drog és dohányzásellenes témákban középiskolák tanuló számára nyújtanak segítséget, tartanak összejöveteleket. Ehhez az elképzeléshez sikerült megnyerni a Baranya megyei ÁNTSZ, Az Egészséges Városért és a Fact Alapítvány támogatását. A Soros Alapítványnál benn lévő pályázat elbírálására is rövidesen sor kerül. Kevesebb mint egy hét múlva találkozik Gyula a Pretorial Egyetem külkapcsolatokért felelős rezidensével, melynek kapcsán új távlatok nyílnak az utazások tekintetében is: a Dél-Afriai Köztársasággal a HuMSIRC-nak korábban nem volt kapcsolata. A pécsi bizottság 4 egyiptomi cseregyakorlatos hellyel is gazdagodott az utóbbi évben azon helyeken kívül, melyeket én kötöttem az egész ország orvostanhallgatói számára.

Úgy vélem, hogy ahhoz az állapothoz képest, ahogyan ő két éve átvette az elnökséget, a pécsi szervezetnek sikerült megerősödni, általában a működés átláthatóbb és stabilabb lett. Tudtommal itt Pécsen ment át cégbírságon először olyan értelmű Alapszabályzat, mely a ma érvényben lévő törvényeknek minden tekintetben megfelel. Ezzel persze nem azt akarom mondani, hogy nem estek meg hibák. De ezek talán soha nem történtek volna meg, hogyha a kezdetektől fogva - és ez persze vonatkozhat a MOE mindenkor posztion lévő tisztviselőire is - lehetőség lett volna egy jogász, egy könyvelő, egy főállású titkárnő alkalmazására, akik figyelemmel kísérik és segítik az egyesületi működést. Szervezetten belül efféle feladatot lát el az ET - ez azonban csak pár hete működik. Ezek a dolgok persze nem mentesítik a felelősség alól, de arra is szeretnék itt rávilágítani, hogy véleményem szerint a pécsi egyesület mostani, viszonylag stabil és független létét annak a két évnek köszönheti, mióta Molnár Gyula átvette az elnökséget.

Szabó Kinga

NINCS VÉR A PUCÁDBAN?!

A tények: VÉRADÁS, egy szépséges októberi nap, tiztől kettőig: a Pécsi Orvostudományi Egyetem 'B' kollégiuma. Alávetve magam a procedúrának fél kettőkor én voltam a huszonhetedik. Összesen negyvenegyen adtunk vért aznap.

És akkor rámszabadult a döbbenet: miért csak ilyen kevesen? A medikusoknak biztosan lehet valami sejtésük arról, hogy mire elég 18 liter vér. A nővér ott ül mellettem, és szóval tart, amíg áramlik ki belőlem az éltető nedű. Azt mondja, hogy ezt a mennyiséget hétévégre el is felejtették.

Keressük meg a passzívítás okait!

A teljesség igénye nélkül, csak úgy néhány vélemény első kézből, hogy ki miért nem ad.

Vannak, akik érzésekre hivatkoznak:

- Utálom az egészséget, főleg azt, hogy megbőrknek.
- Kevés vérem van, az pedig mind kell.
- Nem tudnék tanulni.
- Valahogy kevesebbnek érezném magam.
- Félek attól, hogy valakit megbetegítek (az illető egészséges ugyanúgy).

Vannak tudományos fellevesre hivatkozók:

- A leukémiás betegek egy része többszörös véradó... ám szakértői vélemény szerint ennek nincs semmi alapja.

És még számos hasonló magyarázat létezik, amelyről érezzük, hogy egy kicsit sántít, hogy nem veszi figyelembe a dolog JELENTŐSÉGÉT.

Egy biztos: minden antidonorát kellemetlenül érint és zavartá tesz, ha a véradás gesztusáról faggatom.

Ezek megint csak tények, de döntened neked kell.

- sanya -

ConfabulArt

Az ifjú Napóleon

VICCC...

Mennyire jó a legesélyesebb focivalogó a POTE Magyarországon? Egy hétre.

Rókaúzők '97

Annak, aki még nem olvasta...

Október 3-4-én került megrendezésre Kaposvárott a III. Rókaúzők elnevezésű futóverseny. A POTE 12 fős váltócsapata is részt vett, és nem is akármilyen eredményt értünk el, hóóóó! Az előkészületek nem mentek túl simán, de ezt az öreg rókák már megszokhatták. Az indulás előtt két órával már csak két fő hiányzott, de aztán minden megoldódott. Kocsiba be, irány Kaposvár, kaja, pia, alvás.

És reggel felvirradt a verseny napja. Négy kört kellett futni a Deseda-tó körül. Minden körben volt egy 8 km-es és egy 6 km-es férfi, valamint egy 4 km-es női szakasz, ez várt a 12 vidám emberkére, akik a következők:

Csóra Antónia
Szabó Kinga

III. évf.
V. évf.

Varga Patricia
Kelemen Ágnes
Németh Tamás
Németh Balázs
Németh Attila
Nagy Balázs
Tóth Gábor
Mihácz Attila
Tunyogi Csapó Miklós
Torma Zoltán

II. évf.
III. évf.
V. évf.
V. évf.
V. évf.
III. évf.
VI. évf.
IV. évf.
VI. évf.
POTE légios

Az első kört Tunyó kezdte, neki még mindannyian tudtunk szurkolni, majd irány a váltóhelyekre. A köröket óránként indították, a harmadik kör után pedig összegezték az eredményt, amely alapján a 3. helyen indulhattunk, 6 perccel a 2. helyezett után, 2 perccel a 4. előtt. Szóval nem lehetett lazálni. Idegenlégiosunk, Torma Zoli vágta az elsőként, majd Nagy „Tigris” Balázs és Pafró futott be harmadikként a célba, 2 perccel a 2. helyezett után. Tehát a bronzérmét szereztük meg a 11 csapat közt. Majd sör, virsli, lihegés.

Mindenki-főtt, ahogy a lába

birta, sőt... A 8 km-esek combig sárosan végeztek, Tomi pedig vérben úszva, lábára tekeredett szögesdróttal, lázasan váltotta társát. A szervezők kicsit spóroltak a szalagokkal, így néhány fiú eltevedt egy-két percre. A lányok valahogy nem!!! Hahaha! A csapat nevére boruljon ezután is homály, annyit azért elárulhatok, hogy nem mi nyertük el a „legötletesebb név” díjat.

Április 18-án lesz a verseny nagytessója, a Szarvasúzők Eger és Miskolc között. Edzettek minél többen, hogy akár több csapatot is indíthassunk! Hogy mi vár rátok? Öröm, jókedv, kaja, pia, nők, hapsik és jóleső fáradtság. Egyéb felvilágosítást a résztvevők bármelyikétől kaphattok, gyertek sokan, mert futni jó!!!

ági

NEM TÚL BIZALOMGERJESZTŐ FELAJÁNLÁSOK ÉS MEGJEGYZÉSEK, AMELYEBŐL ARRÁ KÖVETKEZTETHETÜNK, HOGY ÉLETÜNK KEDVEZŐTLEN FORDULATOT VETT

- ♦ Várjon mindjárt látni fog, csak letöröm a vért!
- ♦ Most forduljon a hasára, hogy ki tudjam szedni a többi söréteit is!
- ♦ Jóska majd körbevezeti magát az elmeegógyintézetben.
- ♦ Kiszabadítjuk valahogy, ha itt is kell éjszakázniunk!
- ♦ Sebaj, majd megtanulsz bal kézzel imni!
- ♦ Egy hatvanéves férfi még mindent újrakezdehet!
- ♦ Ne aggódjon, majd fellebezünk!
- ♦ Ezt már korábban kezeltetni kellett volna!
- ♦ Egy jó karosszerialakatos még biztos ki tudja kalapálni!
- ♦ A bőröndjeidet az ajtótok előtt láttam.
- ♦ Majd minden jobbra fordul!
- ♦ Én pedig azt hittem, ő a legjobb barátod.
- ♦ TÉNYLEG nem tudja még most sem mozgatni a lábait?
- ♦ Alapesetben erre is kiterjedne a biztosítása.
- ♦ Otthontól távol történt esetekre nem terjed ki a biztosítása.
- ♦ Csak az otthontól távol történt esetekre terjed ki a biztosítása.
- ♦ A kivételektől eltekintve mindenre kiterjed a biztosítása.
- ♦ A biztosítása csak a férjére vonatkozik, önre nem.
- ♦ A biztosítása csak önre vonatkozik, a férjére nem.
- ♦ Biztos, hogy háromszor alaposan átvette az anyagot?
- ♦ Alapjában nincs rossz szaga.
- ♦ Biztos üzlet, Bandi bácsi is ebbe fektette a pénzét!
- ♦ Arafat szavát adta rá!
- ♦ Az ENSZ kézben tartja a dolgot!
- ♦ Amikor a kijelző üreset mutat, még mindig van egy-két liter a tankban!

KEZDŐMONDATOK, AMELYBŐL TUDHATJUK, HOGY NEM ÉRDEMES TOVÁBB OLVASNUNK EGY LEVELET

- ♦ Életének legfontosabb levelét tartja kezében.
- ♦ Költene ön havi 50 Ft-ot arra, hogy nemi élete minden tekintetben tökéletesen kielégítő legyen?
- ♦ Most megtudhatja az ősi mörök titkát!
- ♦ Elküldjük önnek INGYEN ezt a szerencsehozó egyiptomi amulettet!
- ♦ Dobja el ezt a levelet, ha nem szeretne heti 15000 Ft-ot keresni szabadidejében!
- ♦ Szánjon rám napi 15 percet, és meghódíthatja a világegypetemet!
- ♦ Küldjön ötszáz forintot és megküldöm a 'biztos-ötös' lottókombinációkat!
- ♦ A világűr értelmes lényei várják az információkat Önről!
- ♦ Ön hasznot húzhat a közelgő világhatalmasztrófából!

NEM TÚL HIHETŐ PRÓFÉCIÁK

- ♦ A bulin csak úgy hemzsegnek majd a gyönyörű, facér lányok!
- ♦ A számla a borralalóval együtt sem lehet több 3000 Ft-nál!
- ♦ Ha fejest ugrasz, nem fogsz fájni!
- ♦ Azonnal jön a pincér!
- ♦ Erre még futja az idei költségvetésből!
- ♦ Néhány perc alatt magad is össze tudod állítani!
- ♦ Ez aztán életed végéig kitart!
- ♦ Pár nap alatt szobatisztaságra szokik.
- ♦ Jövőre már lesz pénzünk megvenni!
- ♦ Az atomhadviselés új korszaka kezdődött meg.

Egy öngyilkos búcsúlevele

Kedves Barátaim!

Szomorú családi körülményeim kergettek halálba. Ugyanis elvettem egy özvegyet, akinek felnőtt lánya volt. Apám meglátogatott bennünket, beleszeretett a mostohalányunkba és elvette őt feleségül. Ezek története után apám lett a vejem, mert mostohalányom férje, a mostohalányom pedig az anyám, mert apám felesége. A feleségemnek fiúgyermekke született, aki az apámnak lett a sógora, nekem meg a nagybátyám, mert a mostohaanyám testvére. Apám feleségének, vagyis mostohaanyámnak szintén született egy fia, aki természetesen az én mostohatestvérem lett, és egyúttal unokám is, az én mostohalányomnak a fia. Így lett a saját feleségem az én mostohanagyanyám és mivel én voltam a férje, így lettem saját magamnak a mostohanagyapja. Családom és jómagam részére az okmányokat nem tudtam beszerezni és az örület elől menekültem a halálba. Amennyiben a fent leírtak hamisak vagy alaptalanok lennének, úgy kérem ellenem a legszigorúbb eljárást indítani.

Egy szegény öngyilkos

EMSA

EUROPEAN MEDICAL STUDENTS' ASSOCIATION

Kedves ismerősök és kedves ismeretlenek!
Hallottatok-e már az EMSA-ról?
Nem? De még most sem késő hallani!
Olvassatok tovább!
Most néhány mondatban (ami lehet, hogy számotokra nem is olyan néhány) páran arra vállalkozunk, hogy bemutassuk nektek, hogy mi is ez, és miért az, ami.

Az EMSA (EUROPEAN MEDICAL STUDENT ASSOCIATION) Európa orvostanhallgatóit tömöríti. Magyarországon az EMSA a HEMSA EGYESÜLET keretében fejt ki tevékenységét. HEMSA - H, mint Hungary - ez utal az országunkra, hogy nehegy elveszítsük a gyökereinket.

Talán napjainkban, amikor már a csapból is az Európai Unió csatlakozás gondolatai folynak, szerintünk nem meglepő, hogy úgy lehetünk egy európai szervezet tagjai, hogy annak nincs más feltétele, minthogy **medikusok** legyünk. Mindenkinek eszébe juthat most néhány kérdés, amikre megpróbálunk felelni. A legegyszerűbb, ami nekünk is eszünkbe jutott: **Miért is jó ez nekem?** Ez kicsit önző szempontokat sugallhat, mégis a legtöbb cselekedetünk erre a kérdésre adott válaszainkkal magyarázható: Néhány pontban, tehát miért is jó ha ismered az EMSA-t, és miért jobb ha tag vagy.

Az EMSA nemzetközi orvostanhallgató találkozókat szervez. Ezek 3-10 napos rendezvények, Európa legkülönbözőbb orvosi karain működő EMSA csoportok a házigazdák. Céljuk kettős: személyes találkozásra ad alkalmat külföldi orvostanhallgatókkal, és szakmai programjuk is van.

A rendezvénynek részvételi díja van, és a résztvevők maguk fizetik az utazás költségeit is. De a rendezvények önköltségesek és a szervezőik szponzorokat is keresnek. Így egy hetes program részvételi díja 70 és 200 DEM között változik. A Magyarországról kiutazókat a HEMSA is támogatni tudja anyagilag.

A legjellegzetesebb EMSA

rendezvény a **EUROTALK**. Intenzív nyelv és orvosi szaknyelv tantolyam és orvostanhallgató találkozó, általában angol vagy német nyelven, ritkábban spanyol vagy francia nyelvet tanítanak. Nyelvtudás szerint csoportokba osztják a 30-40 különböző országból érkezett résztvevőt, gyakran kezdő csoportot is indítanak. A délelőttök, kora délutánok nyelvtanórákkal, az orvos-beteg beszélgetések szavait tanító foglalkozásokkal, előadásokkal telnek. Délutánonként a társaság kórházakat látogat, együtt kirándul, várost néz. A napok szinte mindig buliban végződnek. Talán akik eddig eljutottak az olvasásban, azokat az is érdekli, hogy karácsony előtt lesz egy **EUROTALK BIRMINGHAM**-ben, amire még lehet jelentkezni. A nyelvtanfolyam angol nyelven történik.

Vagyis az EMSA rendezvények lehetőséget adnak **nyelgyakorlásra**, hallhat az **ember** arról.

EMSA

milyen az élet, az oktatás, az orvosok és orvostanhallgatók helyzete más országokban, és végül barátokat szerezhet, akikkel meg is látogathatják egymást későbbi utazások során.

Más EMSA rendezvények szakmai célja **tudományos diákkonferencia**, máskor eszmecsere az orvosi oktatás vagy az orvosi etika kérdéseiben. A legfontosabb kérdésekben az EMSA évenkénti **nagygyűlésén** minden európai orvosi karról két ember szavazhat. A viták eredményeit nyilatkozatokba foglalják és az EMSA európai vezetősége európai fórumokon lép fel velük.

Az EMSA zenekara és énekkara évente gyűlik össze cserélődő tagokkal. Eleinte otthon tanulják a zeneműveket,

majd egy hétig valamelyik európai városban próbálnak, végül 4-5 napos koncertsorozatot adnak.

Az EMSA évenként 4-5 levélben értesíti tagjait a közelgő rendezvényekről, eseményekről, de az Interneten folyamatosan hírekhez juthat bárki érdeklődő, az EMSA levelezőlistája vagy WWW oldal segítségével. Lépjen tehát te is az EMSA-ba!

Az EMSA-t orvostanhallgatók üzemeltetik és mindig szükségünk van olyan új emberekre, akik nemcsak részt vesznek az EMSA programjain, hanem az egyesület működésében is közreműködnek. Várunk tehát Téged is, ha kedvet érzel rendezvények szervezéséhez, nemzetközi kapcsolat-tartáshoz, számítógépes feladatokhoz. Lépjen kapcsolatba velünk, ha felkeltette érdeklődésedet a szervezet, vagy valamelyik rendezvény: Szerkesztő Szeréna 225-ös, Kobály Diana 325-ös szoba az A-kollégiumban, vagy e-mail-en:

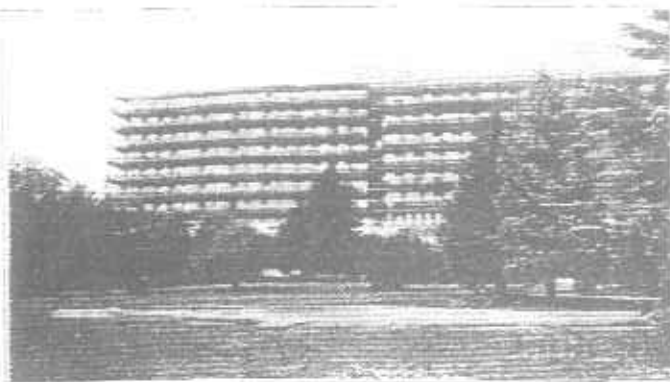
garazmai.pote.hu,
 serenaapacs.pote.hu, illetve
 dyamain.pote.hu, Hagyhatsz
 üzenetet az EMSA
 postafakájában, a Hallgatói
 Irodában is. Az EMSA
 homepage-e:
<http://emsa.home.ml.org>,
 ideiglenes magyarországi
 címe: <http://pons.soto.hu/borgulya>.

Reméljük ez nem volt túl sok, és még pont az emészthetőség keretein belül maradtunk első olvasásra. (Szerintünk ez túl kevés, de nem akartunk túl rámenősen látszani.)

Keressétek az EMSA emblémával ellátott tájékoztatókat a kollégiumi, egyetemi faliújságokon, és a Diákirodán!

serena
 garazoli

INFO

POTE 400 ágyas klinika

Az épülő szívcentrum

(SZ)ÉPÜLÜNK

Mindannyiunk számára szívszorító örömmel szolgálhat, amikor frekventáltan látogatóit 400-ágyas klinikánk (felső kép) mellett nap mint nap szembeálkocunk egy rendkívül gyors építkezés növekvő gyümölcsével, ami jelen esetben szerencsére éppen a leendő szívcentrum vázát jelenti. Ha valaki bármilyen különös oknál fogva csak hetente jár erre (mondjuk pont beteg, és nem tud gyakorlatra menni), akkor még szembeötőbb számára az a félelmetes lempő, ahogy az épület az ég felé tör.

Az alsó képen látható állapotallal megjelenésünkkor valószínűleg már senki sem találkozhat, mert addigra jócskán túlhaladt lesz...

ANGOL SZAKNYELVI VIZSGA

Hallgatói megkeresésre Hébec Nagy Gábor tanár az angol nyelvű lektorátus vezetője feljegyeztette, hogy az 1997-es tavaszi írásbeli szorgalmi időszakának utolsó hetében angol szaknyelvi vizsga lévén az Egyesült Királyságban is megállapodunk, hogy a jövőbeli szorgalmi időszakban megadandó vizsga egy más időpontban, kéthetős előzetesben kerüljen lebonyolításra.

Ugy gondolom, hogy a más vizsgalehetőség valószínűleg kedvezőbb körülményeket biztosít majd arra, hogy minél többen résztvegyenek sikeresen az angol szaknyelvi vizsgán. Hébec Nagy Gábor tanár úrnak ezúton szeretném köszönetet mondani.

Szabó Imre,
HÖK elnöke és elnökhelyettes

Egy hajléktalan néhány pillanata

Ülök a szobámban elgondolkodva, egyedül. Kinn sötét van s hideg szél bujkál a fák kopaszodó ágai közt. Jön az ősz. Egyre hidegebb lesz és egyre dermesztőbb szelek fújnak az emberek szívében is. Ilyenkor már nem figyelünk oda a másikra. Most már senkire sincs időnk. Elkezdődött az iskola, befejeződött a szabadság. Újra rohanni kell.

A játszótéren egy ember fekszik a padon. Fázik, ezért mindenféle rongyba csavarja a testét. Feje alatt lyukas reklámszatyor. Benne néhány értéktelen dolog - számunkra. Nekünk kacatok, de ő a világ kincseit látja bennük. Mert az övé. Tudja nem veheti el tőle senki.

Nyugodtan fekszik a padon. Tiszta álmot álmodik. Talán egy szebb, jobb világot, ahol ő is embernek számít. Talán egy virágos rétről álmodik, hol kisgyerekként sokat futkarozott. Vagy egy kék tő partjára álmodja magát, hol csendben elhorgászgat, miközben hallgatja a nád susogását. Am amilyen hirtelen jött a nyugovást ígérő álmom, oly hamar továbbmenni. A férfi felriad. Ijedten körülnéz, és a szatyorhoz kap. Egy

darabig kutat benne, majd kivész egy piszkos rongydarabot. Széthajtogatja és megszámlálja a benne lévő pénzdarabokat. Szorongatja még pár percig, aztán a zsebébe süllyeszti, s félénken elindul a közeli bolt felé. Tétován lépdél, de éhsége hajlja tovább. Már tegnap óta nem evett - villan át az agyán. Ebből némi erőt merítve meggyorsítja lépteit. Végre odaér a kis bolthoz. Az emberek gyanakodva szemlélik piszkos, szakadt rongyait. Észreveszi ezeket a pillantásokat, s még félénkebbé válik. Előbbi elszántsága elszáll, ő pedig kint cseflik-botlik a bolt előtt. Nem mer bemenni. Inkább álldogál még egy kicsit az ajtó előtt. Nézi a hazafelé siető embereket. Hazafelé, milyen furcsán hangzik számára ez a szó. Neki már régóta nem jelent többet néhány kapualjnál és parkbéli padnál.

Újra bepillant a boltba. Látja, nincs bent vásárló, bemelegszik hát. Megáll a helység közepén, s körülnéz. Milyen jó meleg van, és mennyi finom étel! Gyomra hangos koldulásra riad, és tesz néhány lépést. Az eladó ekkor veszi észre a számára hivataln vendéget. Nem is kérdez semmit. Fogja seprűt, és végigvág vele a férfi testén.

- Csavargókat nem szolgálunk ki - kiáltja.

A férfi az ütéstől a földre esik.

könyörögve néz a fiú arcába, és nyújtja felé kezét benne a pénzzel. Az eladó ezzel mit sem törődve belerug a védtelen emberbe.

- Mondtam már, hogy kifelé! - szavainak nyomatékot adva elkezd ültelgelni a szerencsétlent. Kituszkolja az ajtón, s búcsúzóul egy nagyot lök rajta. A férfi lassan feláll. Szinte nem is érzi a testi fájdalmat. Sokkalta jobban sajog a lelke, mintha a suhanc azt is megverte volna.

Könnyek gyűlenek a szemében, és eszébe jut régi életéből egy idézet: "...néktek mondom, kik engem hallgattok: szeressétek ellenségeiteket, jól tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék. Áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, és imádkozzatok azokért, akik titeket háborgatnak... És amint akarjátok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is aképpen cselekedjétek azokkal. Mert ha csak azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, mi jutalmatok van? Hiszen a bűnösök is szeretik azokat, akik őket szeretik."

A férfi szeméből kicsordul a könny. Lassan feláll, (bár már az előbb egyszer felállt - a szerk.) leporolja rongyait, s összeszedi holmiját. Majd tétován, lassan elindul oda, ahonnan jött. Vissza a magányba, az ürességbe.

JUDIT

Magyarországon elmaradt az az AIDS-robbanás, amelyre 1985-86 táján számítottak: a HIV / AIDS-fertőzöttség tekintetében a "gyengén fertőzött" országok közé tartozunk: ma hivatalosan mintegy hatszázhatvan fertőzöttet tartanak számon, noha az összes fertőzöttet ennek a sokszorosára becsülik.

Változott azonban az AIDS társadalmi megítélése: a Haynal Imre Egészségtudományi Egyetem két felmérést végzett az AIDS-problémáról. 1991-ben a válaszolóknak 56,7 százaléka tekintette a homoszexuálisokat elsődleges rizikócsoportnak, 1996-ban már csak 17,6 százaléka. Magyarországon sem tartják tehát az AIDS-et többé a homoszexuálisok betegségének.

Az AIDS-szűrés ma még anonim: maga a szűrés is, és a szűrés eredménye is jelígtelen. Vagyis azoknak sem kell felfedniük személyi adataikat, akik HIV-pozitívnak bizonyulnak. Számos tanácsadó szolgálat működik, közülük az Interneten a Soproni Egészség ház Alapítvány nyújtja a betegségről a legtöbb információt, ott részletes statisztikát is találtak róla.

1997. május 20-án azonban az Országgyűlés elfogadta azt a törvényt, amely ezen a helyzeten változtatni fog:

1997. évi XLVII. törvény az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről

"Közegészségügyi, járványügyi célból történő adatkezelés

15. §

(6) Amennyiben az érintett annak megállapítása érdekében, hogy HIV vírusával fertőződött-e - személyazonosságának előzetes felfedése nélkül - szűrővizsgálaton kíván részt venni, személyazonosító adatait a betegellátó részére nem köteles átadni. Amennyiben a szűrővizsgálat eredménye pozitív, a betegellátó felhívására az érintett személyazonosító adatait köteles átadni. Erről az érintettet a szűrővizsgálat megkezdése előtt tájékoztatni kell."

Az AIDS-szűrések anonimitásáról

Ez azt jelenti, hogy 1998. január elsejétől személyi adataik szerint nyilvántartásba veszik a HIV-fertőzötteket. A rendelkezés a járványügyi szakemberek nyomására került be a törvénybe, akik azzal érveltek, hogy a betegség terjedése ezzel a módszerrel akadályozható meg a leghatékonyabban.

A Népjelölési Minisztérium eredeti törvénytervezetében az anonimitás megszüntetése nem szerepelt: az indok az volt, hogy a magukat érintettnak tartók körében elriasztó hatása lenne annak, ha az adataik esetleg bekerülnének az egészségügyi nyilvántartásokba.

Az Övegylet Alapítvány hétfői sajtótájékoztatóján harcot hirdetett a törvény ezen rendelkezése ellen.

Egyrészt azzal érvelnek, amivel korábban a minisztérium: az anonimitás megszűnése miatt jelentősen csökken majd az önkéntes HIV-szűrésen részt vevők száma, s ez sokkal inkább veszélyeztetni a nem fertőzötteket, mint az, ha az anonim szűrést követően az esetleges pozitív eredmény is anonim marad, hiszen a fertőzött személy ügyis orvoshoz fordul.

Másik érveket a személyes adatok védelmének elvére alapozzák: szerintük nem tudható, hogy a majd január 1-től vezetett nyilvántartásokhoz kik férhetnek hozzá. Semmiféle garancia nincs rá, hogy a HIV-fertőzöttek adatai nem kerülnek illetéktelen kezekbe. Ezt az álláspontot vallja Majtényi László adatvédelmi biztos is (az egységes adatkezelési rendszerről a Központi Statisztikai Hivatallal folytatott vitájáról lásd a Népszabadság cikkét).

Az Övegylet Alapítvány most aláírásgyűjtési akciót indít: azt kívánják elérni, hogy az Országgyűlés módosítsa ezt a törvényi szabályozást. Az elvi megfontolásokon túl az anonimitás megszüntetését ellenző érvek mögött ugyanaz a tapasztalat áll: a HIV-fertőzötteket és az AIDS-betegeket többnyire közvetlen környezetük is kirekeszti. Az emberek félnek és irtóznak tőlük, gyakorlatilag az egész életük ellehetetlenül. Azoké a HIV-fertőzötteké is, akikben talán sohasem fejlődik ki maga a betegség tehát élhetnek tovább az egészséges emberek normális életet.

(Forrás: Internet)

VICCC...

Béla bácsi elhatározza, hogy vagány lesz. Elmegy a városba, beiratkozik a tanfolyamra. Jön a mester, és Béla bácsi kezébe nyom egy fejszét.

- Na, Béla bátyám, vágja le a fejemet ezzel a fejszével!

- Á, én nem...

- Vágja le!!

- Na de...

- Csapjon már, a teremburáját!!!!

Béla bácsi megvörösíti a vállát, lendületet vesz, és suhint egy embereset. A mester elhajol, és azt mondja:

- Látja, Béla bátyám, ez a vagányság!

Béla bácsi vígan hazamegy. Otthon megkérdi az asszonyt.

- Anyjuk, hol a fiam?

- Kinn van az erdőben, fát vág.

- Legjobb!!

Béla bácsi rohan ki az erdőbe, ahol látja,

hogy a fia tényleg fát vág egy jókora fejszével. Azt mondja neki:

- Na fiam, most jövök a városból, kitanultam a vagányságot. Csapd le a fejem a fejszédde!

- Na de édesapám!

- Ne kérsd magad!!

- De...

- NAAAA!!!!

- OK.

A srác suhint, frankón levágja az öreg fejét. Vége a többi melóval, megy haza. Hazaérve kéri az anyja.

- Apád hol van?

- Á, kinn vagánykodik az erdőben.

Két részeg medikus hajnalban jön haza a Gólyabálról. Megszóli az egyik:

- Te, gyүн föl a nap.

- Mér' azt is ittunk?

HÖÖK Közgyűlés Piliscsában

November 7-8 között a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen került megrendezésre a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájának büszke közgyűlése. 121 HÖÖK képviselő regisztrálta magát szombaton reggel 8 óráig. A PÖTE Általános Orvosi Kar Hallgatói Önkormányzatát Mihály Attila, IV. éves hallgató képviselte.

Két elnökjelölt pályázott a HÖÖK elnöki tisztségére: Kassai Ákos, pécsi JPTE KTK hallgató, és Skultéty Tamás, a HÖÖK eddigi elnöke. A szavazás eredményeként Skultéty Tamás maradt a HÖÖK élén.

ati

